

Aktualności MSSF

Pojawiające się problemy i praktyczny poradnik*

Numer 70 – styczeń 2009 r.

Wzmożona aktywność RMSR pod koniec roku

RMSR wydała dwa zestawy proponowanych zmian do obowiązujących standardów oraz projekt standardu poświęconego konsolidacji, stanowiące dalszy ciąg jej reakcji na aktualną sytuację gospodarczą. Przy obu zestawach zmian obowiązują bardzo krótkie terminy zgłaszania uwag. W grudniu wydany został również, zarówno przez RMSR, jak i przez FASB, dokument do dyskusji dotyczący ujmowania przychodów – w ramach projektu ujednoczenia standardów. Poniżej przedstawiamy zaproponowane zmiany.

Proponowane zmiany w MSSF 7 - inwestycje w instrumenty dłużne

Uczestnicy spotkań okrągłego stołu poświęconych światowemu kryzysowi finansowemu zorganizowanych wspólnie przez RMSR i FASB w listopadzie i grudniu 2008 roku zasugerowali, że przydatne byłyby zdezagregowane informacje o odpisach aktualizujących z tytułu utraty wartości przez instrumenty dłużne dostępne do sprzedaży. RMSR uważa, że poszerzenie zakresu ujawnianych informacji pozwolić będzie użytkownikom sprawozdań finansowych na łatwiejsze porównywanie inwestycji w instrumenty dłużne.

23 grudnia 2008 roku RMSR opublikowała również projekt standardu, zgodnie z którym w sprawozdaniach finansowych za lata zakończone w grudniu 2008 roku wymagane będzie ujawnienie dodatkowych informacji o inwestycjach w instrumenty dłużne.

W przypadku sfinalizowania proponowanych zmian w przedstawionym kształcie, jednostki będą obowiązane ujawnić następujące informacje w układzie tabelarycznym (bez danych porównawczych).

W odniesieniu do wszelkich instrumentów dłużnych (np. pożyczek i należności, inwestycji dłużnych dostępnych do sprzedaży oraz aktywów finansowych utrzymywanych do terminu wymagalności), z wyjątkiem instrumentów finansowych zaliczanych do kategorii wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy:

	31 grudnia 2008 roku		
	Wartość bilansowa	Wartość godziwa	Skorygowana cena nabycia (zamortyzowany koszt)
Pożyczki i należności	X	X	X
Inwestycje utrzymywane do terminu wymagalności	X	X	X
Inwestycje dłużne dostępne do sprzedaży	X	X	X
razem	X	X	X
			31 grudnia 2008 roku Wynik finansowy brutto przy każdym z poniższych scenariuszy
Gdyby wszystkie inwestycje w instrumenty dłużne zostały zaliczone do kategorii instrumentów finansowych wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy			X
Gdyby wszystkie inwestycje w instrumenty dłużne zostały wykazane w skorygowanej cenie nabycia (według zamortyzowanego kosztu)			X

Termin zgłaszania uwag upływa 15 stycznia 2009 roku. Zachęca się wszystkie zainteresowane strony do ich zgłaszania.

W tym numerze...

- 1 Ostatnie działania RMSR
- 3 KIMSF 17
Wypłaty w formie aktywów niepieniężnych
- 4 Kącik poetycki wydawcy
- 5 Mapa drogowa SEC
Amerykańskie przygotowania na przyjęcie MSSF
- 6 MSSF 3Z
a rachunkowość zabezpieczeń
- 7 Wartość godziwa
Przegląd aktualnych problemów
- 8 Wartość godziwa
Prywatna opinia
- 9 Podsumowanie Haiku
- 10 Kontakty

Proponowane zmiany w KIMSF 9 i MSR 39 – wbudowane instrumenty pochodne

22 grudnia 2008 roku RMSR opublikowała projekt standardu wprowadzający do KIMSF 9 i MSR 39 zmiany dotyczące wbudowanych instrumentów pochodnych. Projekt proponuje obowiązkową ocenę wbudowanych instrumentów pochodnych po reklasyfikacji składnika aktywów finansowych z kategorii instrumentów finansowych wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy. Oceny takiej nie dokonano przy początkowym ujęciu, ponieważ cały składnik aktywów został wówczas wykazany w wartości godziwej.

Rada wyjaśniła, że zmiana jest konieczna, aby zapewnić, że po reklasyfikacji z kategorii instrumentów finansowych wycenianych według wartości godziwej, jednostki stosują wymogi dotyczące odłączania wbudowanego instrumentu pochodnego, który nie jest ściśle powiązany z umową zasadniczą. Oceny należy dokonać na podstawie okoliczności, które występowały, gdy jednostka stała się stroną umowy. Ponadto, jeżeli wartości godziwej instrumentu pochodnego, który należałoby odłączyć, nie można wiarygodnie wycenić, Rada zaproponowała, aby w takim przypadku hybrydowy (łączony) składnik aktywów finansowych pozostawał w całości w kategorii instrumentów finansowych wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy.

Proponuje się, aby projekt standardu obowiązywał po raz pierwszy w latach obrotowych kończących się 15 grudnia 2008 roku lub po tej dacie, z pełnym zastosowaniem retrospektywnym.

W razie zaakceptowania proponowanych zmian w przedstawionym kształcie jednostki, które zastosowały zmianę MSR 39 z października 2008 roku, będą musiały zastosować omawianą wyżej zmianę w swoich sprawozdaniach finansowych za lata obrotowe kończące się w grudniu 2008 roku.

Termin zgłaszania uwag upływa 21 stycznia 2009 roku. Zachęca się wszystkie zainteresowane strony do ich zgłaszania.

Projekt ED 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe”

RMSR opublikowała projekt ED 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe”. Oczekuje się, że projekt zastąpi dotychczasowe MSR 27 i SKI 12. Opublikowany projekt proponuje jednolity model wykorzystujący kryterium kontroli jako podstawę konsolidacji i poszerza wymogi dotyczące ujawnianych informacji. Oczekuje się, że opublikowane propozycje spowodują tylko niewielkie zmiany zakresu konsolidacji w przypadku spółek operacyjnych, wprowadzą natomiast nowy termin „jednostka strukturalna” i mogą wywierać większy wpływ na decyzje konsolidacyjne dotyczące tego rodzaju jednostek.

Propozycje stanowią część prowadzonego przez Radę kompleksowego przeglądu działalności pozabilansowej i jej odpowiedź na rekomendacje Forum Stabilności Finansowej, międzynarodowego ciała zajmującego się koordynacją reakcji organów nadzoru na całym świecie na kryzys kredytowy. Dalsze propozycje obejmujące wyłączenie aktywów i zobowiązań z ksiąg rachunkowych mają zostać opublikowane w pierwszym kwartale 2009 roku.

Termin zgłaszania uwag upływa 20 marca 2009 roku.

Dokument do dyskusji dotyczący przychodów

RMSR wydała dokument do dyskusji proponujący zmiany w wytycznych dotyczących ujmowania przychodów. Dokument do dyskusji (wydany również przez FASB) doprowadzi do wydania nowego, ujednoliconego i kompleksowego MSSF, który zastąpi obecnie obowiązujące standardy MSR 18 „Przychody” i MSR 11 „Umowy o usługę budowlaną”. Celem wspólnie realizowanego projektu jest wypracowanie jednolitego modelu ujmowania przychodów, który można będzie stosować w taki sam sposób, niezależnie od branży.

Stosowanie nadrzędnej zasady zaproponowanej przez RMSR i FASB powodowałoby ujmowanie przychodów przez jednostkę w momencie wywiązania się przez nią z obowiązku świadczenia poprzez przekazanie towarów i usług do klienta zgodnie z umową. Zasada ta jest zbliżona do wielu obecnie istniejących wymogów i Rady oczekują, że ich propozycje wpłyną na podejście do niewielu transakcji. Oczekują jednak, że wyjaśnienie tej zasady oraz jej konsekwentne stosowanie wobec wszelkich umów z klientami poprawi porównywalność i przejrzystość przychodów z punktu widzenia użytkowników sprawozdań finansowych.

Termin zgłaszania uwag upływa 19 czerwca 2009 roku.

Wytyczne KIMSF dotyczące wypłat na rzecz właścicieli w formie aktywów niepieniężnych

Ago Vilu, partner w zespole usług doradztwa księgowego PwC w Europie Środkowej i Wschodniej, wyjaśnia konsekwencje KIMSF 17 „Wypłaty na rzecz właścicieli w formie aktywów niepieniężnych”.

Transakcje z właścicielami zawsze stanowiły zagadnienie nie do końca uregulowane na gruncie MSSF i budziły wiele wątpliwości przy stosowaniu standardów. Jedynymi wytycznymi dotyczącymi tej kwestii zawartymi w MSSF był akapit w MSR 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych”, który wymagał ujmowania w kapitale własnym transakcji z właścicielami działającymi jako właściciele. W związku z tym pojawiła się różnorodność w stosowanej praktyce. KIMSF zareagowała na prośby o wytyczne dotyczące podziału jednostek i innych wypłat „w naturze” na rzecz właścicieli, wydając w listopadzie 2008 roku interpretację KIMSF 17 „Wypłaty na rzecz właścicieli w formie aktywów niepieniężnych”.

Zakres

Zakres KIMSF 17 jest wąski i starannie określony:

- Transakcje z właścicielami zdefiniowano jako należące do dwóch szerokich kategorii: transakcji wymiany oraz jednokierunkowych/niewzajemnych transferów. Tę ostatnią kategorię określa się powszechnie jako dopłaty i wypłaty. Transakcje wymiany pomiędzy jednostką a jej właścicielami nie wchodzi w zakres interpretacji. Ich uwzględnienie wymagałoby wyceny wielu transakcji przeprowadzanych pomiędzy jednostkami powiązаныmi, co uznano za zbyt szerokie zagadnienie, aby można je było objaśnić za pomocą interpretacji. Interpretacja opisuje również różnorodność w stosowanej praktyce jako dotyczącą głównie wypłat w formie aktywów niepieniężnych oraz wypłat, przy których istnieje możliwość wyboru formy niepieniężnej albo jej pieniężnej alternatywy. Zakres KIMSF 17 ogranicza się zatem do tych rodzajów wypłat. Jednokierunkowy transfer niepieniężnego składnika aktywów do właścicieli zostanie zatem uchwycony przez interpretację, podczas gdy „sprzedaż” tego samego składnika aktywów właścicielom po cenie nierynkowej – już nie.
- Interpretacja KIMSF 17 jest ograniczona do wypłat, w przypadku których wszyscy właściciele są traktowani równo. Jest tak, ponieważ zdaniem KIMSF wypłaty, w ramach których nie wszyscy właściciele tej samej klasy instrumentów kapitałowych są traktowani równo, wskazują na to, że niektórzy właściciele otrzymujący wypłatę w istocie zrzekają się czegoś na rzecz jednostki i/albo pozostałych właścicieli. Oznacza to, że takie wypłaty stanowią w istocie transakcje wymiany.
- KIMSF 17 ma zastosowanie wyłącznie do wypłat, które powodują zmianę kontroli nad aktywami, będącymi przedmiotem wypłaty. Ten wymóg faktycznie wyłącza z zakresu interpretacji wypłatę dokonywaną przez jednostkę, która w ostatecznym rozrachunku jest kontrolowana przez ten sam podmiot/te same podmioty. Jest tak, ponieważ zdaniem KIMSF, wypłaty, w ramach których wypłacany składnik aktywów jest w ostatecznym rozrachunku kontrolowany przez ten sam podmiot/te same podmioty zarówno przed wypłatą, jak i po niej, są często dokonywane w celu restrukturyzacji grupy, a nie jako rzeczywista wypłata dywidend.

Poza tym RMSR dodała do swojego planu prac projekt dotyczący jednostek znajdujących się pod wspólną kontrolą, KIMSF uznał zatem za właściwe nie zajmować się wypłatami pomiędzy jednostkami pozostającymi pod wspólną kontrolą w omawianej interpretacji.

- Wymóg zmiany kontroli wyłącza z zakresu interpretacji częściowe wypłaty w formie akcji/udziałów jednostek zależnych, w przypadku których jednostka dokonująca wypłaty zachowuje kontrolę nad daną jednostką zależną. KIMSF 17 precyzuje, że takie wypłaty kwalifikują się jako transakcje z akcjonariuszami/udziałowcami nieuprawnionymi do sprawowania kontroli, które rozlicza się stosownie do MSR 27.

Poniżej zilustrowano konsekwencje wprowadzenia wymogu zmiany kontroli:

Przykład 1

Jednostka A jest spółką publiczną. Żaden pojedynczy akcjonariusz (ani grupa akcjonariuszy związana umową) nie kontroluje jednostki A. Jednostka A wypłaca 100% akcji/udziałów jednostki zależnej B, której jest jedynym właścicielem, swoim akcjonariuszom. Transakcja wchodzi w zakres KIMSF 17.

Przykład 2

Jednostka C jest spółką publiczną. Żaden pojedynczy akcjonariusz (ani grupa akcjonariuszy związana umową) nie kontroluje jednostki C. Jednostka C wypłaca część akcji/udziałów jednostki zależnej D, której jest jedynym właścicielem, swoim akcjonariuszom, zachowując jednak uprawniający do kontroli pakiet akcji/udziałów tej jednostki. Transakcja nie wchodzi w zakres KIMSF 17.

Przykład 3

Jednostka E jest spółką publiczną. Grupa akcjonariuszy związana umową kontroluje jednostkę E. Oprócz tego występują inni akcjonariusze, nieuprawnieni do sprawowania kontroli. Jednostka E wypłaca 100% akcji/udziałów jednostki zależnej F, której jest jedynym właścicielem, swoim akcjonariuszom. Żadna część transakcji – tzn. zarówno wypłata na rzecz akcjonariuszy sprawujących kontrolę, jak i wypłata na rzecz pozostałych akcjonariuszy – nie wchodzi w zakres KIMSF 17.

Ujmowanie i wycena

KIMSF 17 wyjaśnia, że zobowiązanie z tytułu dywidend ujmuje się, gdy dywidendy zostały odpowiednio zatwierdzone i nie zależą już od uznania jednostki. W różnych jurysdykcjach ten moment następuje w różnym czasie. Przykładowo, jeżeli w danej jurysdykcji jest wymagane zatwierdzenie dywidend przez akcjonariuszy/udziałowców, zobowiązania z ich tytułu nie ujmuje się, dopóki akcjonariusze/udziałowcy ich nie zatwierdzili. Gdy zatwierdzenie przez akcjonariuszy/udziałowców nie jest wymagane, zobowiązanie z tytułu dywidend ujmuje się zazwyczaj w momencie ogłoszenia.

Zobowiązanie z tytułu dywidend wykazuje się w wartości godziwej aktywów netto, jakie mają zostać wypłacone. Jeżeli występuje swoboda wyboru sposobu rozliczenia, kierownictwo uwzględni wartość godziwą obu alternatyw oraz prawdopodobieństwo wystąpienia każdej z nich. Gdy aktywa netto będące przedmiotem wypłaty stanowią przedsiębiorstwo, zobowiązanie wycenia się według wartości godziwej przedsiębiorstwa, a nie sumy wartości godziwej poszczególnych aktywów netto składających się na przedsiębiorstwo (tzn. wartości firmy, możliwych do wyróżnienia wartości niematerialnych oraz zobowiązań warunkowych). Zobowiązanie z tytułu wypłaty wycenia się według wartości godziwej na każdy kolejny dzień sprawozdawczy, a różnice z wyceny ujmuje się w kapitale własnym.

KIMSF przyznała, że wartość godziwa niektórych wypłat (na przykład, udziałów w nienotowanej jednostce) może nie być łatwa do określenia, jednak nie wprowadziła żadnych zwolnień z obowiązku stosowania tej podstawowej zasady wyceny. Od kierownictwa oczekuje się, że będzie w stanie wycenić wartość każdej wypłaty. Ponadto, zgodnie z MSR 18, przychody z tytułu dywidend wycenia się według wartości godziwej, zatem omawiana interpretacja nie nakłada bardziej uciążliwego obowiązku na jednostkę dokonującą wypłaty, niż na jej odbiorcę.

KIMSF 17 wymaga od jednostki dokonującej wypłaty ujęcia w rachunku zysków i strat różnicy pomiędzy wartością bilansową zobowiązania z tytułu dywidend a wartością bilansową wypłaconych aktywów netto. Różnicę tę prezentuje się w osobnej pozycji. Różnica zawsze będzie dodatnia, ponieważ wszelki spadek wartości wypłacanych aktywów został już uchwycony dzięki zastosowaniu przepisów odpowiednich MSSF dotyczących utraty wartości. Zatem KIMSF 17 faktycznie wymaga ujęcia wcześniej niezrealizowanych zysków na aktywach niepieniężnych wypłacanych właścicielom.

KIMSF zwrócił się do zainteresowanych stron z wyraźną prośbą o zgłaszanie uwag dotyczących tego, czy omawiane transakcje należy ujmować w rachunku zysków i strat, czy w kapitale własnym i starannie przeanalizował dwa alternatywne podejścia. KIMSF przyjmuje, że zgodnie z MSR 1 wypłaty na rzecz właścicieli ujmuje

się w kapitale własnym. Jednocześnie doszedł jednak do wniosku, że omawiana różnica nie powstaje z tytułu wypłaty jako takiej, lecz stanowi zmianę wartości składnika aktywów podlegającego wypłacie. Zgodnie z MSSF (na przykład MSR 16, MSR 38, MSR 39 i MSSF 5), zmiany takie odzwierciedla się w rachunku zysków i strat przy wyłączeniu danego składnika aktywów z ksiąg rachunkowych. Oprócz tego KIMSF zwrócił uwagę na to, że podejście polegające na ujmowaniu różnicy w rachunku zysków i strat będzie miało taki sam skutek, jaki wystąpiłby w przypadku sprzedaży danego składnika aktywów i wypłaty środków pieniężnych akcjonariuszom. Członkowie KIMSF zgodzili się zatem, że ujęcie różnicy w rachunku zysków i strat będzie najlepiej odzwierciedlać treść ekonomiczną transakcji.

Wynikające z KIMSF 17 zmiany w MSSF 5

Z chwilą zobowiązania się jednostki do wypłaty aktywów na rzecz swoich właścicieli wartość bilansowa aktywów nie zostanie już odzyskana w wyniku dalszego użytkowania. Zatem w MSSF 5 wprowadzone zostaną zmiany niezbędne do wykazywania aktywów przeznaczonych do wypłaty. Zmieniony MSSF 5 będzie wymagał wyceny aktywów trwałych przeznaczonych do wypłaty według niższej z dwóch wartości: ich wartości bilansowej i wartości godziwej pomniejszonej o koszty doprowadzenia do wypłaty. MSSF 5 będzie miał zastosowanie w „dniu zobowiązania się” – tzn. w momencie, gdy aktywa staną się dostępne do natychmiastowej wypłaty w swoim aktualnym stanie, a ich wypłata stanie się wysoce prawdopodobna.

Data wejścia w życie i postanowienia przejściowe

Interpretacja KIMSF 17 i wynikające z niej zmiany w MSSF 5 będą obowiązywać po raz pierwszy w latach obrotowych rozpoczynających się 1 lipca 2009 roku lub po tej dacie (tzn. od 2010 roku w przypadku jednostek, których rokiem obrotowym jest rok kalendarzowy). Dozwolone jest wcześniejsze zastosowanie. KIMSF uznał, że mogą wystąpić trudności z wyceną zobowiązań według wartości godziwej, dlatego wprowadziła wymóg prospektywnego stosowania omawianej interpretacji.

Kącik poetycki wydawcy

Wydawca *Aktualności MSSF*, Mary Dolson, poświęciła okres świąteczny na “ulepszenie” klasyki bożonarodzeniowej ‘The twelve days of Christmas’. Czytelnicy muszą wybaczyć pewną dowolność w akcentowaniu.

On the twelfth day of Christmas my true love sent to me:

- 12 users modelling
- 11 preparers crunching
- 10 Board members leaping
- 9 accountants dancing
- 8 a-drafting
- (IFRS) 7 new amendments

- 6 EDs for comment
- 5 golden rules
- 4 written puts
- 3 interpretations
- 2 impaired assets and
- 1 global standard setter.

Amerykańska droga do MSSF – patrząc w przyszłość

Dave Kaplan, szef amerykańskiej grupy PwC ds. usług z zakresu międzynarodowej rachunkowości i wymogów SEC, komentuje proponowaną przez SEC mapę drogową (ang. roadmap), jej prawdopodobne krótkoterminowe konsekwencje oraz to, w jaki sposób amerykańskie spółki mogłyby się przygotowywać na przyjęcie MSSF.

Wraz z opublikowaniem w listopadzie 2008 roku proponowanej mapy drogowej zezwalania amerykańskim spółkom krajowym notowanym na giełdzie na stosowanie MSSF, amerykańska Komisja Papierów Wartościowych i Giełd (SEC) w istocie zagwarantowała, że amerykańska droga do MSSF będzie na pierwszych stronach gazet przez cały rok 2009. Termin zgłaszania uwag do zaproponowanej mapy drogowej upływa w połowie lutego. Oczekuje się, że zgłaszających uwagi będzie więcej aniżeli w przypadku niemal wszystkich pozostałych propozycji zgłoszonych przez SEC. Nadesłane uwagi prawdopodobnie podsycają debatę na temat tego, czy i jak należy wdrażać ostateczną mapę drogową, która będzie trwać aż do jej opublikowania, co raczej nie nastąpi wcześniej niż pod koniec 2009 roku.

SEC nie określiła definitywnej daty przejścia USA na stosowanie MSSF w zaproponowanej przez siebie mapie drogowej. Zamiast tego ustaliła szereg kamieni milowych przechodzenia na MSSF i zobowiązała się do ponownego zajęcia się kwestią obowiązkowego przyjęcia MSSF przez USA w 2011 roku. W 2011 roku SEC oceni, czy osiągnięto wystarczający postęp na drodze osiągania kamieni milowych.

Oto niektóre z ważniejszych kamieni milowych:

- Wystarczające ulepszenie MSSF.
- Wzmocnienie niezależności i odpowiedzialności RMSR i jej powierników oraz ich lepsze finansowanie.
- Wystarczający postęp prac nad taksonomią dla potrzeb kompatybilności XBRL.
- Wystarczająca poprawa edukacji i szkoleń w zakresie MSSF w USA.

SEC planuje również sprawdzić spójność stosowania MSSF na całym świecie, ponieważ uważa, że spójne stosowanie MSSF wydawanych przez RMSR jest niezbędne przed przejściem USA na stosowanie MSSF.

Proponowana mapa drogową sugeruje, że realistyczny termin przejścia największych amerykańskich spółek publicznych na MSSF to rok 2014, a średnich i mniejszych spółek publicznych, odpowiednio, 2015 i 2016. Jednostki stosujące MSSF po raz pierwszy byłyby obowiązane złożyć sprawozdania finansowe sporządzone stosownie do MSSF za trzy ostatnie lata (dwa lata porównawcze), co jest zgodne z aktualnymi wymogami SEC.

Proponowana mapa drogową zawiera propozycję przepisu zezwalającego spółkom spełniającym określone kryteria na przyjęcie MSSF już w 2009 roku. Aby kwalifikować się do przyjęcia MSSF, spółki muszą prowadzić działalność w sektorach gospodarki, w których, w skali całego świata, MSSF stosuje się powszechniej, niż inne standardy rachunkowości. Spółki takie muszą również należeć do pierwszej dwudziestki w swojej branży pod względem kapitalizacji rynkowej. Ponadto każda kwalifikująca się spółka, pragnąca

wcześniej przyjąć MSSF, musiałaby w tym celu uzyskać od SEC pismo o braku zastrzeżeń.

Ponadto SEC prosi respondentów o wyrażenie opinii na temat dwóch alternatywnych rozwiązań dotyczących okresu przejściowego w odniesieniu do jednostek składających raporty w SEC, które postanowią wcześniej przyjąć MSSF. Zgodnie z pierwszym z tych rozwiązań składający raporty przedkładałby jednorazowe uzgodnienie pomiędzy US GAAP a MSSF zgodnie z normalnymi wymogami przejściowymi MSSF 1. Zgodnie z rozwiązaniem alternatywnym, składający raporty musieliby przedkładać roczne, niebadane uzupełniające uzgodnienia pomiędzy MSSF a US GAAP, obejmujące trzyletni okres składania raportów.

Konsekwencje proponowanej mapy drogowej

Z powodu braku wiążącej decyzji o przejściu na MSSF co najmniej do roku 2011, restrykcyjne wymogi kwalifikacyjne oraz potencjalnie uciążliwe wymogi co do uzgodnień, obowiązujące spółki, które postanowią wcześniej przejść na MSSF, prawdopodobnie zniechęcą niemal wszystkie amerykańskie spółki do wcześniejszego przyjęcia MSSF. Niektóre amerykańskie spółki mogą nawet odłożyć kwestię MSSF do późniejszego rozstrzygnięcia. Oczekuje się jednak, że strategicznie, przyszłościowo myślące spółki nadal będą planować przyjęcie MSSF.

Jakkolwiek droga do MSSF w USA nie jest jeszcze jasno określona, zakończenie jest niemal pewne – wszystko wskazuje na to, że ostatecznie amerykańskie spółki będą stosować MSSF. Aby wypracować przemyślane i strategiczne podejście do tej kwestii, spółki powinny zacząć lepiej poznawać MSSF oraz ich potencjalny wpływ na ich działalność. W szczególności spółki skorzystałyby na przeprowadzeniu teraz wstępnej analizy, która pozwoliłaby im określić problemy operacyjne, księgowo-inwestorskie, systemowe, kontrolne i pracownicze, jakie mogłyby się pojawić podczas przechodzenia na MSSF. Spółki powinny również zidentyfikować kluczowe aspekty przechodzenia na MSSF i uwzględnić je w swoich planach biznesowych, aby zyskać pewność, że będą brane pod uwagę w trakcie zmian, jakie będą zachodzić w najbliższych kilku latach.

Kierownictwo musi określać priorytety dotyczące inwestowania zasobów i kapitału, zwłaszcza w tych trudnych z finansowego punktu widzenia czasach. Mimo że potrzeba realizacji kompleksowego programu przejścia na MSSF być może oddaliła się w czasie, w niektórych obszarach można uzyskać korzyści już obecnie. Spółki powinny rozważać najważniejsze działania związane z przechodzeniem na MSSF, określone w ramach wstępnej analizy, oraz dokonywać inwestycji tylko wtedy, gdy ich sytuacja lub sytuacja ich branży daje do tego podstawy.

Duże międzynarodowe korporacje również powinny analizować wpływ MSSF na swoje zagraniczne jednostki zależne i wiedzieć, gdzie stosuje się już MSSF lub gdzie można by je zacząć stosować w niedalekiej przyszłości oraz mieć pewność, że amerykańska

jednostka dominująca utrzymuje kontrolę nad decyzjami dotyczącymi MSSF w skali całej korporacji.

Droga w przyszłość

Zważywszy na baczne przyglądanie się rachunkowości i jej roli w światowym kryzysie kredytowym, nie dziwi, że SEC wybrała ostrożne, rozważne podejście do planowania przechodzenia USA na MSSF. Z drugiej strony, kryzys kredytowy pokazuje również jasno wzajemne powiązanie światowych rynków finansowych, a także potrzebę stosowania jednolitego zestawu wysokiej jakości standardów rachunkowości.

Kierunek działań podejmowanych przez SEC w związku z MSSF w ciągu najbliższych 12 miesięcy będzie wypadkową szeregu czynników – tworzenia nowych standardów przez FASB i RMSR, politycznych konsekwencji objęcia rządów przez nową amerykańską administrację, uwag na temat mapy drogowej otrzymywanych od zainteresowanych stron, a nawet poziomu zaangażowania, z jakim UE będzie wspierać RMSR – żeby wymienić tylko kilka z nich. Spółki będą musiały śledzić rozwój wydarzeń i monitorować ich rozłożenie w czasie i wymowę, aby móc właściwie planować swoje działania.

MSSF 3Z a rachunkowość zabezpieczeń

Zmieniony standard dotyczący połączeń jednostek gospodarczych (wspólny projekt FASB i RMSR) będzie obowiązywać po raz pierwszy w odniesieniu do połączeń jednostek gospodarczych, w których przypadku data przejścia przypada w roku obrotowym rozpoczynającym się 1 lipca 2009 roku lub po tej dacie. Scott Bandura z centralnego zespołu PwC ds. usług doradztwa księgowego prezentuje wpływ nowego standardu na rachunkowość zabezpieczeń już teraz, ponieważ może on mieć znaczący wpływ na rachunkowość zabezpieczeń przejmowanych jednostek.

Zmieniony MSSF 3 wprowadza wyraźny wymóg ponownej oceny wszystkich umów jednostki przejmowanej. Oczekuje się, że jedną z konsekwencji tego faktu będzie to, że w praktyce rachunkowość zabezpieczeń jednostki przejmowanej rzadko będzie mogła być stosowana również po połączeniu. Poniżej przedstawiam prosty przykład ilustrujący różnicę pomiędzy dotychczasowym a zmienionym MSSF 3.

Jednostka przejmująca przejmuje jednostkę przejmowaną 1 stycznia 2010 roku. Jednostka przejmowana posiada szereg swapów na stopy procentowe, które wykorzystuje po to, by oprocentowanie jej zobowiązań długoterminowych było stałe. Jednostka poprawnie udokumentowała te swapy na stopy procentowe jako instrumenty zabezpieczające przepływy pieniężne. Swapy na stopy procentowe wygasną za trzy lata, licząc od 1 stycznia 2010 roku. Na dzień przejścia swapy wykazywane są w zobowiązaniach w kwocie 1.500 W.

MSSF 3 nie regulował tej kwestii i w praktyce jednostka przejmująca mogła stosować politykę rachunkowości polegającą na kontynuowaniu udokumentowanych relacji zabezpieczających jednostek przejmowanych.

Zgodnie z MSSF 3Z jednostka przejmująca nie może założyć kontynuacji relacji zabezpieczających w sprawozdaniach finansowych grupy jednostki przejmującej. MSSF 3Z wymaga od jednostki przejmującej wyznaczenia relacji zabezpieczających „na podstawie odnośnych warunków występujących na dzień przejścia”. Jednostka przejmująca będzie zatem musiała ponownie wyznaczyć wszystkie relacje zabezpieczające jednostki przejmowanej, jeżeli zechce je ująć w sprawozdaniu finansowym grupy.

Ponowne wyznaczanie relacji zabezpieczających przy połączeniu jednostek gospodarczych prowadzi do szeregu omówionych poniżej problemów.

Problemy praktyczne

Na dzień przejścia swap jest wykazywany w zobowiązaniach w kwocie 1.500 W. Wyznaczanie instrumentów pochodnych o niezerowej wartości godziwej prowadzi do nieefektywności. Nieefektywność może być w niektórych przypadkach tak duża, że dana relacja w ogóle przestanie się kwalifikować do stosowania

rachunkowości zabezpieczeń.

Opcji wystawionych netto generalnie nie można uznać za instrument zabezpieczający. Załóżmy, że jednostka przejmowana nie stosowała swapu na stopy procentowe, lecz collar na stopy procentowe, wykazywany na dzień przejścia w zobowiązaniach w kwocie 1.500 W. Jednostce przejmującej nie wolno by było wyznaczyć collaru jako wchodzącego w skład relacji zabezpieczającej, ponieważ collary stanowiące zobowiązania uznaje się za opcje wystawione netto.

Relacje zabezpieczające muszą być od razu dokumentowane, zatem jednostka przejmująca będzie musiała sporządzić dokumentację relacji ujmowanych w sprawozdaniach finansowych grupy.

Praktyczne konsekwencje dla połączeń jednostek gospodarczych

Jednostka przejmująca musi rozumieć charakter działań zabezpieczających jednostki przejmowanej na długo przed faktycznym dniem przejścia, aby wiedzieć, jakie instrumenty pochodne będzie być może musiała nabyć i jaką aktualną dokumentację będzie musiała sporządzić na dzień przejścia.

Jednostka przejmowana może zamknąć pozycje dotyczące swoich instrumentów pochodnych bezpośrednio przed dniem przejścia, co pozwoli jej uniknąć niektórych pułapek związanych z instrumentami pochodnymi o niezerowej wartości godziwej oraz testem dotyczącym opcji wystawionych netto. Dzięki temu jednostka przejmująca mogłaby ustanowić nowe instrumenty pochodne o zerowej wartości godziwej na dzień przejścia dla potrzeb pożądaných relacji zabezpieczających.

Jednostka przejmująca ma swobodę dokonania reklasyfikacji aktywów finansowych i zobowiązań finansowych jednostki przejmowanej na dzień przejścia. Rozwiązaniem alternatywnym w stosunku do zamknięcia pozycji dotyczących instrumentów pochodnych jednostki przejmowanej może być zastosowanie opcji wyceny według wartości godziwej wobec niektórych pozycji zabezpieczanych. Ograniczyłoby to niedopasowania dochodów z powodu ponownej wyceny danego instrumentu pochodnego według wartości godziwej w każdym kolejnym okresie.

Co się dzieje z wartością godziwą?

Kryzys kredytowy silnie pobudził debatę na temat wyceny instrumentów finansowych według wartości godziwej. Peter Hogarth i Muriel Maisborn z centralnego zespołu PwC ds. usług doradztwa księgowego w Wielkiej Brytanii zastanawiają się nad najważniejszymi pytaniami oraz ich konsekwencjami.

Czy chodzi wyłącznie o banki?

Wycena instrumentów finansowych według wartości godziwej wpływa na wiele spółek, nie tylko tych z sektora usług finansowych – dotyczy na przykład aktywów w programach określonych świadczeń emerytalnych. W obecnej sytuacji wiele osób może wyrażać obawy dotyczące wyceny według wartości godziwej na rynku, który nie jest aktywny.

Co PwC sądzi o wycenie według wartości godziwej?

Wiele się mówi o tym, czy w obecnej sytuacji rynkowej wycena według wartości godziwej jest dobra, czy zła. Jesteśmy za wyceną instrumentów finansowych według wartości godziwej tam, gdzie to jest wymagane. Zdajemy sobie jednak sprawę z tego, że kryzys kredytowy rodzi istotne pytania, z których nie najmniej ważne dotyczą przejrzystości i metodologii (np. tego, w jaki sposób mierzyć i prezentować wartość godziwą na rynkach, które nie są płynne) i które powinny stać się przedmiotem szerszej debaty.

Czy stosowanie rachunkowości opartej na wartości godziwej zostało zawieszono?

Nie, wymogi co do wyceny według wartości godziwej nie uległy zmianie. Celem nadal jest ustalenie takiej ceny, po której dany składnik aktywów mógłby zostać wymieniony pomiędzy zainteresowanymi stronami w ramach niewymuszonej transakcji. W zależności od okoliczności, do wyceny według wartości godziwej wykorzystuje się notowane ceny i/albo techniki wyceny. Wartość godziwą nadal stosuje się do wyceny aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży oraz instrumentów finansowych wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy.

Wprowadzona przez Radę w październiku 2008 roku zmiana pozwalająca w pewnych sytuacjach na reklasyfikację aktywów finansowych bierze jednak pod uwagę to, że intencje kierownictwa mogą ulec zmianie, gdy rynki tracą płynność, co prowadzi do konieczności ponownej oceny odnośnej klasyfikacji i wyceny. Z chwilą zmiany intencji, polegającej na rezygnacji z przeznaczenia do obrotu, wartość godziwa może już nie stanowić najbardziej odpowiedniej miary. Jeżeli instrumenty finansowe nie zostały poddane reklasyfikacji, wycena według wartości godziwej nadal pozostaje konieczna.

Które instrumenty finansowe można przeklasyfikować?

Zmiana dotycząca reklasyfikacji ma ograniczony zakres. Instrumentów pochodnych, zobowiązań finansowych i aktywów finansowych wyznaczonych do wyceny według wartości godziwej w momencie rozpoznania zgodnie z opcją wyceny według wartości godziwej nie można przeklasyfikowywać. Jedyne pozycje,

których dotyczy omawiana zmiana, to aktywa finansowe dostępne do sprzedaży lub przeznaczone do obrotu. Składnik aktywów dostępny do sprzedaży może zostać przeklasyfikowany do kategorii pożyczek i należności i wyceniony według skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu), jeżeli na dzień reklasyfikacji spełnia definicję pożyczek i należności a spółka zamierza go utrzymywać w dającej się przewidzieć przyszłości lub do terminu jego wymagalności. Składnik aktywów przeznaczony do obrotu może zostać przeklasyfikowany w podobnej sytuacji a także w innych „rzadkich” sytuacjach. Aktywa przeklasyfikowane zgodnie ze zmianą MSR 39 z października 2008 roku nie mogą zostać w terminie późniejszym przeklasyfikowane z powrotem do kategorii instrumentów finansowych wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy.

Czy w obecnej sytuacji wszystkie transakcje stanowią „sprzedaż wymuszoną”?

Nie. RMSR utworzyła panel ekspertów-doradców, który w październiku 2008 roku opublikował raport zawierający wytyczne dotyczące wyceny według wartości godziwej na rynkach, które nie są aktywne. Raport wskazuje na następujące oznaki wymuszonego charakteru transakcji:

- Prawny wymóg dokonania transakcji (np. polecenie organów nadzoru).
- Konieczność zbycia danego składnika aktywów natychmiast, bez wystarczającej ilości czasu na działania marketingowe pozwalające uzyskać zadowalającą cenę.
- Tylko jeden kupujący z powodu ograniczeń prawnych lub czasowych.

Oczekuje się, że transakcje spełniające te kryteria nie będą występować często, nawet w obecnych warunkach rynkowych.

Jeżeli transakcja nie stanowi sprzedaży wymuszonej, zastosowanie mają normalne zasady wyceny według wartości godziwej. Nawet na rynku, który nie jest aktywny, nie ignoruje się cen transakcji. Do wykorzystania w modelu wyceny należy rozważyć najnowszą cenę transakcji.

Kiedy kierownictwo może zastosować model wyceny?

Metoda wyceny zwykle nie ulega zmianie z roku na rok. Jeżeli jednak rynek stał się nieaktywny i nie ma aktualnej notowanej ceny, może zaistnieć potrzeba zastosowania modelu wyceny. Dane wykorzystywane w modelach wyceny powinny odzwierciedlać aktualne warunki rynkowe, w tym faktyczne spready płynności i kredytowe. Zob. raport panelu ekspertów-doradców, o którym mowa powyżej, oraz listopadowe „Aktualności KIMSF” wydane przez Radę.

Jakie informacje należy ujawniać na temat wyceny według wartości godziwej?

Główne informacje do ujawnienia to:

- Wartość godziwa oraz niektóre zmiany wartości godziwej dla każdej kategorii instrumentów finansowych. [MSSF 7.25-30]
- Czy wykorzystano notowane ceny na aktywnym rynku, czy technikę wyceny. [MSSF 7.27]
- Założenia przyjęte w przypadku stosowania technik wyceny a także, w niektórych przypadkach, wrażliwość wartości godziwej na przyjęcie założeń alternatywnych. [MSR 1.116 i 120 oraz MSSF 7.27]
- Nadzwyczaj duże zmiany cen aktywów lub kursów walut po dniu bilansowym jako część zdarzeń po dniu bilansowym. [MSR 10.22(g)]

Obowiązują również dodatkowe szczególne wymogi informacyjne dotyczące przeklasyfikowania instrumentu finansowego z kategorii wycenianych według wartości godziwej do kategorii wycenianych

według skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu) [MSSF 7.12A].

Czy oczekuje się innych zmian MSSF dotyczących lat obrotowych kończących się w grudniu/marcu?

Kilka ostatnich miesięcy pokazało, że bardzo trudno jest cokolwiek przewidywać. Mimo to, o dwóch sprawach należy pamiętać:

- Projekt zmian do MSSF 7, który proponuje większą przejrzystość w zakresie ustalania wartości godziwej instrumentów finansowych. Obecnie proponuje się jednak, aby te zmiany obowiązywały po raz pierwszy dopiero w odniesieniu do okresów rozpoczynających się 1 lipca 2009 roku lub po tej dacie.
- Na ostatnim szczycie G20 zaproponowano, aby globalne organy ustalające standardy rachunkowości pracowały nad doskonaleniem wytycznych dotyczących wyceny złożonych, niepiętnych produktów, zwłaszcza w warunkach kryzysowych. W odpowiedzi na tę propozycję Rada zobowiązała się wydać projekt dotyczący wyceny według wartości godziwej do drugiego kwartału 2009 roku.

Wartość godziwa – prywatna opinia

Szef zespołu PwC ds. usług doradztwa księgowego w Wielkiej Brytanii Peter Holgate przedstawia swoją opinię na temat ostatnich debat dotyczących rachunkowości opartej na wartości godziwej.

Jedną z wielu spraw analizowanych w kontekście kryzysu kredytowego jest zasadność stosowania rachunkowości opartej na wartości godziwej oraz jej rola – w szczególności dotyczy to wykazywania różnych instrumentów finansowych w wartości godziwej (jakkolwiek oczywiście nie wszystkie instrumenty finansowe wykazują się w wartości godziwej).

Pojawiło się ostatnio tak wiele pytań i wątpliwości, że łatwo jest zapomnieć, że wymogi MSSF co do wyceny według wartości godziwej nadal obowiązują. Z jednym tylko małym wyjątkiem – chodzi o zmianę do MSR 39 wprowadzoną w październiku 2008 roku, która pozwala spółkom na przeklasyfikowanie niektórych aktywów z kategorii „wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy” do innych kategorii. To drobny aspekt MSR 39, który w praktyce dotyczy bardzo niewielu spółek (głównie banków) i to tylko w ściśle określonych sytuacjach.

W innym sensie jest to jednak bardzo znacząca zmiana, zważywszy na konkretne argumenty i zdarzenia, które do jej wprowadzenia doprowadziły. Niektórzy zgłaszający uwagi twierdzili, że przynajmniej w niektórych kontekstach powinno się umożliwić niestosowanie rachunkowości opartej na wartości godziwej. Zgłaszane opinie zostały przedstawione uczestnikom szczytu głów państw unijnych członków grupy G8, który odbywał się w Paryżu 4 października 2008 roku. Doprowadziło to do wprowadzenia przez RMSR natychmiastowej zmiany w swoich zasadach, polegającej na umożliwieniu przeklasyfikowania aktywów z kategorii wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy.

Dobrze jest wiedzieć, że rachunkowość jest tak ważna, że zasługuje na uwagę prezydentów. Co więcej, po miesiącu przykuła uwagę jeszcze większej liczby prezydentów i innych głów państw. Podczas szczytu dotyczącego rynków finansowych i gospodarki światowej, który odbył się w Waszyngtonie 15 listopada 2008 roku, grupa G20 wezwała RMSR i FASB do „pracy nad udoskonaleniem wytycznych dotyczących wyceny papierów wartościowych, przy uwzględnieniu również wyceny złożonych, niepiętnych produktów. ... [do] znaczącego przyspieszenia prac nad wyeliminowaniem niedociągnięć standardów rachunkowości i standardów dotyczących ujawniania informacji na temat jednostek pozabilansowych ... [oraz do] poszerzenia wymogów informacyjnych dotyczących złożonych instrumentów finansowych...” – i to wszystko do 31 marca 2009 roku. To wezwanie jest bardziej satysfakcjonujące z dwóch powodów:

„Czy wartość godziwa powinna się opierać na „wartości wyjścia” (ang. exit value)? W jaki sposób należy mierzyć wartość godziwą na rynkach, które nie są aktywne? Czy należałoby poszerzyć zakres niedawno wydanej zgody na reklasyfikację aktywów finansowych? Do jakiego stopnia należy dalej harmonizować MSSF i US GAAP? Czy należy poszerzyć wymogi dotyczące ujawniania informacji? Jakie informacje na temat instrumentów finansowych jednostki ujawniają w swoich sprawozdaniach śródrocznych?”

– wyszło od światowych liderów a nie tylko od UE, a jego przedmiot – wytyczne dotyczące wyceny, jednostki pozabilansowe

i ujawnianie informacji – są bardziej zgodne z tym, co generalnie wybrałby sami księgowi. Są to aspekty rachunkowości, którymi RMSR i tak się już zajmuje, jakkolwiek w swoim zwykłym tempie. Panel ekspertów-doradców RMSR opracował wytyczne dotyczące „pomiaru i ujawniania wartości godziwej instrumentów finansowych na rynkach, które nie są już aktywne” a sama RMSR pracuje w tej chwili nad projektami dotyczącymi konsolidacji i wyłączenia z ksiąg rachunkowych, a także nad zreformowaniem wymogów informacyjnych MSSF 7.

Organy ustalające standardy i organy nadzoru publicznie konsultują się obecnie, aby sformułować odpowiedź. SEC zorganizowała rozmowy okrągłego stołu poświęcone rachunkowości opartej na wykorzystywaniu danych rynkowych, które odbyły się 21 listopada 2008 roku. Panowała ogólna zgoda co do tego, że rachunkowość oparta na wartości godziwej nie jest podstawową przyczyną obecnych zawirowań rynkowych. RMSR i FASB odbyły spotkania okrągłego stołu poświęcone światowemu kryzysowi finansowemu w Londynie, Nowym Jorku i Tokio. RMSR opublikowała dwie nowe propozycje pod koniec grudnia 2008 roku, z terminem zgłaszania uwag upływającym 21 stycznia 2009 roku. Jeden projekt to doprecyzowanie interpretacji KIMSF 9, stwierdzające, że wbudowane instrumenty pochodne powinny być ponownie oceniane przy każdej reklasyfikacji aktywów (zob. str. 2). Druga sprawa to dodatkowy wymóg co do ujawniania informacji dotyczący inwestycji dłużnych dostępnych do sprzedaży. Jest prawdopodobne, że kolejny projekt dotyczący wyceny według wartości godziwej zostanie wydany w drugim kwartale 2009 roku.

Ogólnie rzecz biorąc, istnieje generalnie poparcie dla dalszego stosowania rachunkowości opartej na wartości godziwej,

lecz również obawy co do szczegółów. Jak dokładnie należy definiować wartość godziwą? Czy powinna się ona opierać na „wartości wyjścia”, jak w US GAAP? W jaki sposób należy mierzyć wartość godziwą na rynkach, które nie są aktywne? Wytyczne opracowane przez panel ekspertów-doradców RMSR są przydatne, lecz nie rozwiązują ani nie są w stanie rozwiązać problemu. Czy należy poszerzyć zakres niedawno wydanej zgody na reklasyfikację aktywów finansowych? Do jakiego stopnia należy dalej harmonizować MSSF i US GAAP? Czy należy poszerzyć wymogi dotyczące ujawniania informacji, jak w październikowych propozycjach dotyczących zmian w MSSF 7? Jakie informacje na temat instrumentów finansowych powinny ujawniać jednostki w swoich sprawozdaniach śródrocznych?

Wśród sporządzających sprawozdania finansowe, użytkowników, rewidentów, polityków i organów nadzoru, w większości krajów, istnieje powszechna zgoda co do tego, że RMSR i FASB powinny nadal intensywnie pracować nad rachunkowością instrumentów finansowych oraz ujawnianiem informacji na ich temat. Radom powinno się pozwolić wykonywać swoją pracę niezależnie. MSR 39 i wycena według wartości godziwej nie są idealne, ale lepsze, niż ich alternatywa. Należy je zatem zachować i udoskonalać, a nie wyzbywać się ich. Myślę, że to jest właściwa odpowiedź. Zajmowanie się złożonymi sprawami w czasach niemal bezprecedensowych zawirowań nie może być łatwe. Pospieszny odwrót ku pozornemu komfortowi psychicznemu zapewnianemu przez stosowanie kosztu historycznego z pewnością byłby krokiem wstecz.

Poglądy przedstawione w niniejszym artykule to prywatne opinie Petera Holgate'a.

Czytelnicy mają rok kreatywności w ramach konkursu na haiku dotyczące sprawozdawczości finansowej

Ogłoszony przez Aktualności MSSF konkurs na haiku stał się dużym sukcesem w ubiegłym roku. Zwycięski utwór, wybrany przez członka RMSR Tatsumi Yamada, został zgłoszony przez Kelley Wall z Rose Ryan. Jednak otrzymaliśmy wiele wspaniałych utworów i chcielibyśmy wykorzystać świąteczny okres, aby się nimi podzielić.

Zwycięzca

Fair value sometimes
Clear day, historical cost
Mixed attribute fog
Kelley Wall, Rose Ryan

II miejsce

Dawn breaks IASB Rejoices
worldwide harmony
Scott Bandura, PwC UK/US

Credit-crunch crisis
Farewell to fair value
Faded in the mist
Alina Shaposhnik, PwC Israel

Spring. Derivative
Bifurcated from its host Free at last.
Farewell!
Scott Bandura, PwC UK/US

QSPE says
No consolidation, but
Change is coming soon
Yvonne Moneyi, PwC US

Standards now are there
Preparer, don't despair
Principles are fair
Lars Jacobsson, Ericsson

Dear SEC
Change is natural
Resist ambiguity 2014!
Paul K Lin, PwC US

On IAS 12
Between book and tax
Temporary differences
Look for number twelve
Roelf Kloen, PwC the Netherlands

New bus combs is here
Begin to talk to clients

Their earnings will change
Michael Gaull, PwC UK

Effective interest method
Cash flows vary
Sadness accrues
Scott Bandura, PwC UK/US

Financial turmoil
A sign of the fall
Does it show true reflections
Despite endless waves?
'ookubo 23768', Nissay, Japan

Phase II
The summer has passed
Don't regret but reflect the past
Build blocks for future
'ookubo23768', Nissay, Japan

Weird world becomes one principles-
based new standard all will have impact
Renee Nikolai, PwC US

Markets in turmoil
 Impairment plentiful but...
 plenty to reflect
Brendan van der Hoek, LoydsTSB

Recycle paper, plastic, glass
 Is harmony. But,
 Recycle from OCI to P&L is discord.
 'Nichiren'

Drop pages of rules
 and struggle with principles
 For global success!
Crystal Reichwein, PNC

Business in winter
 Of life. Discontinued when

Closed or to be sold
Clare de Arostegui, PwC UK

Head hurts looking at
 Financial instruments. Cut
 down complexity
Clare de Arostegui, PwC UK

Even the gains
 When out of control
 Can turn into pain
Enrique Rosado

Money cathedrals
 Falling like leaves; Fair value
 Cause and solution.
Wee Liam Foo, PwC Australia

Tons of transactions
 Along the complexity
 An error appears
Louis Vincent, Givaudan
 A withered Rose bush
 Leaves slumped under morning dew
 The Bee waits for bloom
Matthew YL Kwong, PwC HK
 AFS reserve
 (Non)-monetary item
 IFRS suck
Oliver Kuster, Aavaoq

W celu uzyskania dalszych informacji prosimy o kontakt:

[Szef zespołu ds. globalnej sprawozdawczości finansowej](#)

Ian Wright: ian.d.wright@uk.pwc.com tel: +44 207 804 3300

[Szef zespołu ds. sprawozdawczości](#)

Waldemar Lachowski: waldemar.k.lachowski@pl.pwc.com tel: +48 22 523 43 49

[Zespół ds. sprawozdawczości finansowej w Polsce](#)

Robert Waliczek: robert.waliczek@pl.pwc.com tel: +48 22 523 43 32

Krzysztof Gmur: krzysztof.gmur@pl.pwc.com tel: +48 22 523 42 41

Agata Wiktorowicz: agata.wiktorowicz@pl.pwc.com tel. +48 22 523 41 76

Marta Madejska: marta.madejska@pl.pwc.com tel. +48 22 523 41 39